

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 „ 50 „
Negyedévre . . . — „ 75 „
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként

Nur fidél.

Pécs, 1896 március hó 20

(*) Fehérvári báró honvédelmi mi-
niszternek botrányos esete csak egy epizód
abban a chronique scandaleuse-ben, melyet
Bánffyék rendeznek a millenium nagyobb
dicsőségére. Történhetik ebben az ország-
ban bármi, azért a kormányt baj nem éri,
felelősség nem terheli, mert az a párturalmi
szövetkezet, melyet parlamenti többségnek
neveznek, mindig helyt áll és vakon sza-
vaz kormánya mellett.

Ez már nem a pártfegyelem nyilván-
ulása, hanem az önzés nagysága és az
erkölcsi erők fogyatékosságának tünete. Ez
a pusztulás biztos jele, a mely fenyegeti
a nemzetet. Sorra lehet venni a kormány
bűnlisztáját, mindig ugyanezt az elintézési
módot látjuk, hogy az a jól bedresszított
többség mindent helyeslőleg tudomásul vesz,
hogyha azok követték el, akik az abrakos
tarisznyát tartják.

Uff király operettbléli hülye népe és
a silány alattvalói karikaturák kores faj-
zatai elevenülnek meg abban a többségben,
a melynek minden jó. Látják azt a ször-
nyű veszedelmet, a melybe a kormány
vezeti Magyarországot, hanem azért min-
den jó. A többség csak szavaz; nem gon-
dolkozik, nem eszmél, nem lát, nem hall,
csak szavaz vakon mindent. És ez a nem
éppen ingyen összeverődött többség veri

ezt a szegény országot és ez a többség
viszi a végpusztulás felé.

Ez a kormány mindenért elvállalja a
felelősséget, el Pulszkyért, a ki elcsókol-
gatja az ország pénzét, el Lukács László-
ért, a ki közjogi abszurdumokkal hozako-
dik elő, de mikor elő kellene állani komolyan
a felelősség viselésével, hát csak megindít-
ják a gőzerőre berendezett szavazó-gépeket,
ezeket az automatákat, a kik megszavaznak
mindent, csak el ne felejtsek a rugókat
jól megolajozni. Ó, ez az olaj, a mit ők
nem akarnak elveszteni, a mely működteti
az egész apparátust, bizony, ez nagyon
sokba fáj ennek az országnak.

Ki van adva a jelszó: Nur fidél! E
mellett büntetlenül cselekszenek, a mi ne-
kik tetszik. Ignorálják a törvényeket, hisz
az csak a szegény emberek számára való,
az ő gyülekezetük képezi a legfőbb fóru-
mot, mely rehabilitálja Fehérvári sajtó
lelkületét, meghurcolt egyéniségét. A sza-
badelvű szövetkezet fölébe helyezi magát
törvénynek, midőn kimondja magáról, hogy
ők képezik a törvényt, a mit ők akarnak,
az szent és megmásíthatlan. Igazolják
Stomfát, elégtételt adnak a meghurcolt
miniszternek.

Ugyan lehetnek-e ilyen többség mel-
lett, ilyen párturalom vezetése alatt ebben
az országban rendezett állapotok? Lehet-e
remény arra, hogy első legyen a haza
minden előtt? Hogy első legyen az ország

anyagi érdeke és az erkölcsi tisztesség
megóvása. Hisz az erkölcsi veszteségekért
is a kormány felelős, és éppen az a baj,
hogy ezekért is épp úgy vállalja a fele-
lősséget, mint a többi visszaélésekért: üres
önérzettel, alakoskodással.

Hiszen a mi többségünk remek, klasz-
szikus a maga egészében. Mily riadó tet-
széssel fogadja a miniszterek és beszélni
képes hiveiknek kijelentéseit, bármilyen ér-
téktelenek legyenek azok, majd pedig az
ő pusztán nyers többségével siet utját ál-
lani még az ország közgazdasági érdekeit
szolgáló leghelyesebb javaslatoknak is. Ott
van például a filloxera-törvény, a hol a
javaslat helyes megváltoztatását megaka-
dályozta a kormány és még a Jókai által
indítványozott módosításokkal sem tesz ki-
vételt. Hja, a jelszó ki van adva: Nur
fidél! csupán azért, hogy csorba ne essék
azon a providenciális politikán, melyet
Magyarország boldogítására folytat a jelen-
kor legtartalmatlanabb államférfia: Bánffy
Dezso báró.

Pedig hát a hol a politikai és er-
kölcsi közszellem annyira lehanyatlott, ott
bizony a gyászos pusztulás ijesztő képe
veti előre árnyékát. Magyarország politikai
erkölcsét a szabadelvű kormányzat több-
sége már nemcsak veszélyezteti, hanem el-
juttatta a lejtőhöz, a melyen gyorsan ha-
nyatlik alá. De hát mit törődik a többség
ily csekélységgel, csak ő élhessen. Legyen

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Angela nővér.

Magas, karcu természetének tökéletes
szépségét még a bő apáca-ruha sem tudta
teljesen elrejteni. Tartásán és nemes fejhor-
dásán meglátszott a magas születés. Járása
oly könnyű és halk volt, hogy a rózsafűzér
csörgését alig hallottuk, pedig arról ismer-
tük meg a jó nővéreket.

Angela nővérnek más ismertető jele
volt, a harangozása. — Felváltva szokták a
nővérek a zárda kis harangját „Angelus“-ra
csendíteni s mi mindig felismertük Angela
nővér csengetését.

Egészen másképp szólt a kis harang
akkor, ha ő volt a soron, mint egyébkor.

Mintha egyenesen az ő alázatos üdvöz-
letét tolmácsolta volna a kis harang ékes
nyelve az Égi Szűz előtt. Oly halkán, oly
ünnepélyesen hullámozott hangja a zárda bolt-
íves csarnokain át.

Ha valaki ilyenkor látta Angela nővért
a félhomályban, kezében a harang kötelével,
imába merülve — önkénytelenül megállt
mintegy elvarázsolva és várta, hogy mikor
tűnik el ezen jelenség.

Ovál arca oly fehér és oly szabályos
volt, mintha művészi véső alkotta volna kar-

rari márványból, csak egyedül mélytűztű,
nagy, fekete szemei adtak életet a madon-
naarcnak, mint két ragyogó gyémánt vilá-
gítva azt meg.

Mi növendékek legjobban szerettük az
összes apácák közül. Ő volt ideálunk, a kin
rajongva csüngtünk, de egyszersmind tőle
tartottunk legjobban.

Pedig soha sem hallottunk ajkáról szi-
dást, sőt még egy feddő szót sem; ha valaki
közülünk csinyt követett el, egy szemrehá-
nyó tekintet elég volt az ő szeméből, mely-
lyel rosszaságát kifejezte, hogy a bűnös si-
rásra fakadjon.

Ha jók voltunk, oly kedvesen mosoly-
gott ránk, hogy arcáról leolvashattuk helyes-
lését s ez boldoggá tett minket.

Szigorúan megkövetelte a szabályok
megtartását s mi ezt jól tudtuk és óvakod-
tunk azokat áthágni.

Szünőránkban azonban velünk cseve-
gett, énekelt, gyermekmódjára játszott, mo-
solygott bohóságainkon, de nevetni soha sem
láttuk és a legnagyobb élénkség közepette
sem váltotta fel arca márvány-színét csak
egy rövid pillanatra is a rózsaszín leghal-
ványabb árnyalata sem.

Sokat töprenkedtünk lopva azon, hogy
miért nem nevet Angela nővér sohasem. Mi
nagyobb növendékek astán hallottunk ugyan
a régebbektől valamit, de ki tudja, igaz
volt-e?

Azt suttozták, hogy Angela nővér ma-
gas család egyetlen gyermeke volt . . . pár
éve, hogy belépett . . . szerencsétlen sze-
relme miatt, — egy magasrangú tisztet sze-
retett, a kihez szülei nem adták . . . stb. stb.
De hát csak olyan szájról-szájra adott mese
lehetett, a mit, ki tudja, melyik élénk fan-
táziájú növendék eszelt ki, hogy ideálját a
regényesség csodás varázsával vegye körül . . .

Angela nővér soha egy szót sem ejtett
ki, a mi reá és multjára világot vethetett
volna, mi meg a világot sem mertük volna
kiváncsiságunkat elárulni, vagy éppen kér-
dezni, nehogy a visszaemlékezés újabb fel-
hőt vonjon különben is oly bánatos arcára,
vagy éppen okozói legyünk szív baja feluji-
tásának, melyben a szegény nővér szenved-
tett. Majdnem hetenkint ismétlődött szív baja,
egyszer gyengébben, máskor erősebben. Az
orvos a zárt életnek, a sok elfoglaltságnak
rótta fel, s meghagyta a főnöknének, hogy
Angela nővért a lehető leggyakrabban küldje
a szabadba hosszú sétára.

Igy történt astán, hogy napi sétáinkon
Angela nővér volt kísérlünk.

S mig mi kíváncsian tekintgettünk
mindenfélé, de vigyásva, hogy a nővér észre
ne vegye — addig ő lesütött szemekkel ha-
ladt mellettünk teljesen köszönyöcsen az iránt,
a mi a világban történik s amit mi oly figyel-
mesen vizsgáltunk.

Csak néha-néha emelte fel tekintetét s

akár Tisza, akár Szapáry, Wekerle, Bánffy Dezső a hatalom élén és akár hogy is hurcolják az országot a végromlás felé, a többség mindent helyesel, tapsol és szavaz, mint a parancsolat.

Itt van a legfrisebb keletű botránykő, a millenniumi alapkövek elhelyezése. Utolsó órában hozakodtak velük elő és így nem is lehet azokat másnak nevezni, mint az első ezredévet záró szégyenköveknek. Nos, fogadja el az erről szóló javaslatot mindenki, mert isten ucsse megcselekszi Bánffy, hogy még ezt is visszaszívja. Ne akadékoskodják az ellenzék, mert az lesz belőle, hogy összes millenniumi szoborművek a papíron maradnak.

Persze, hogy persze: az első évezredben ugyanis csak a papíron maradnak, bármennyire is siet az ellenzék a még hátralevő hat hét alatt: mert ennyi idő alatt nem lehet fölemelni sem az Árpád, sem a szent István szobrot, sem a pusztaszeri és többi emlékeket, legfeljebb papírmaséból, a mi különben leghelyesebben jelképeznék a mai kasirozott Potemkin-féle államférfiaink szellemi és alkotó erejét.

És a világ nézi, figyel is e nagy alkalommal a nemzetet, a mely tiz viszontagságos évszázad után a helyén maradt törhetetlenül és megcsodálja e maroknyi népet, hogy a súlyos megpróbáltatások végtelen során átlábolva elbirja még az utolsót is, ezt a mostanit.

Bizottsági tagok választása.

— Saját tudósítónktól. —

Nagy élénkség és a választók nagy érdeklődése közben mentek végbe a városi bizottsági tagválasztások. A heteken át megelőzőleg folyt korteskedés, a sok röpködő szavazó-lap, értekezlet, gyűlésesés a legzajosabb orsz. képviselőválasztásokra emlékeztettek.

A választási színhelyek egész nap ostrom alá voltak véve, nemcsak a szavazó polgárok, hanem a más kerületbeli, már le-

ilyenkor rendesen a járókelők kíváncsian bámuló tekintetével találkozott, amelyek azonban hidegen hagyták őt.

Mint legnagyobb növendék, én szoktam vele a legutolsó párt képezni, de sohasem vettem észre, hogy a csodáló tekintetek za varba hozták volna.

Talán szokva volt, ő ahhoz „azelőtt.” Egyik szép májusi délután a főnöknő ismét sétálni küldött bennünket a városi sétatér fái alá.

Angela nővérrel mentünk a szabadba, hogy ő is élvezhesse a jótékony, üde levegőt.

Már egy órája lehetett, hogy a százados fák árnya alatt fel és alá járkáltunk, halkan csevegve és a gyér járó-kelőket vizsgálgatva.

Olyan szabadoknak éreztük magunkat a zárda falaitól távol a zöld mezbe öltözött természet közepén!

S úgy látszott, hogy Angela nővér is egész élvezettel szívta be a friss levegőt s gyönyörködött a dalos madárkák csicseregése és a játszi napsugarak aranyos fényében, melyek a sűrű lombokon átszűrődve, a sétány finom porondjával csókolóztak.

Egészen elmerült a szép természet szemlélésébe s a lombok lágy susogása mellett — mit sem hallva és tudva a körülte történőkből — mélézva lépdél mellettem — mig én társnőimmal csevegtem.

Susogásunkat egyszerre valami szokat-

szavazott polgárok által is, a kik csupa kíváncsiságból ellátogattak majdnem minden szavazási helyiségbe, hogy saját szemükkel győződjenek meg a szavazás menetéről, melyet persze kiki a saját gusztusa szerint kommentált.

Tudósítóink közlései nyomán az alábbiakban számolunk be az eredményekről:

Az első kerületben van 390 választó, ezek közül leszavazott 253 szavazó. Meg lettek választva

Dobszay Antal	208 szavazattal
Tamássy Ferenc	179 „
Wachauer Károly (uj.)	154 „
Czirják Ignác (uj.)	93 „
ifj. Petrovits István (uj.)	91 „

Ezeket kivül szavazatokat kaptak: Krisztián György (Halas) 88, Horváth Kokán György 76, Pfeifer József 66, Radócsay Imre 64, Radócsay Mátyás 39, id. Petrovits István 36, Horváth György 32 szavazatot.

A második kerületben van 526 választó, ezek közül leszavazott 385. Meg lettek választva:

Dischka Győző	365 szavazattal
Incedy Dénes	343 „
Littke József	339 „
Hartl Ferenc	248 „
Ladányi Sándor (uj.)	211 „
Weiller Nep. János	115 „
Kammerer Fer. (uj.)	157 „

Ezeket kivül szavazatokat kaptak még: Nemes Vilmos dr. 154, Lenkei Lajos 139, Justus Miksa 133, id. Rézbánya János 130, Salamon József 61, Horváth Antal 22, Dobszay Antal kanonok 9 szavazatot.

A harmadik kerületben van 523 választó. Ezek közül leszavazott 302. Meg lettek választva:

Aidinger János	287 szavazattal
Bánffy Simon	283 „
Kindl József	282 „
Magenheim József	270 „
Krasznay Mihály	269 „
Pataky Lucidus	247 „
Wiesner Rajmár (uj.)	195 „
Egry Béla dr. (uj.)	162 „

Ezeket kivül szavazatokat kaptak még: Toldi Béla dr. 159, Krausze Ignác 151, Praindi Mihály 24 szavazatot, stb.

lan zaj zavarta meg, mintha távolról kardcsörgést és sarkantyú pengést hallottunk volna. Figyeltünk. Csakugyan! — Örültünk, hogy végre valakit láthatunk s a közeledő zajból itélve, épen egy valóságos katonát, a kiket a zárda még festve sem tűr meg. Mindig tisztábban meg lehetett különböztetni a kard csörgését és a sarkantyú pengését. Végre már a katonás lépteiket is jól kivehettük s néhány perc múlva az alak körvonalai is kiváltak a félhomályból.

Mikor az első párokhoz ért, láttuk, hogy csakugyan jól sejtettük, mikor a lépések után tisztnek gondoltuk a közeledőt.

Magas, nyulánk barna fiatal tiszt volt, aki lassu léptekkel haladt az árnyas fasor alatt.

Már csak 10—15 lépésre lehetett tőlünk, szerettem volna közelebről megnézni, de akkor ki kellett volna a sorból lépniem, amit Angela nővér szigorúan megtiltott.

Mit csináljak? A tiszt már egészen közelünkbe ért, hirtelen lopva a nővérré pillantottam, hogy észrevenné-e, ha rendet megsegem? S nagy meglepetésemre láttam, hogy a nővér összerenzen és — bihetőleg a szokatlan zaj által figyelmessé téve — tekintetét, mely eddig a már hanyatló fénytű napsugarak rezgő játékát kísérte — a tiszt felé fordította. A következő pillanatban Angela nővér arcát mély pir borította, szeme tágra nyílt a csodálat és ijedtségtől.

A negyedik kerületben van 328 választó; ezek közül leszavazott 205. Meg lettek választva:

Papp József	109 szavazattal
Ransch József	96 „
Szelmann Győző (uj.)	77 „
Gyimóthy Gyula (uj.)	68 „

(Lucz István szintén 68 szavazatot kapván, Gyimóthy sorshuzás utján lett megválasztott bizottsági tagnak kijelentve.)

Ezeket kivül még szavazatokat kaptak: Deák József 46, Nagy Gádó József 42, Herczeg Lajos 34, Gádó Mátyás 32 szavazatot.

Az ötödik kerületben van 207 választó; ezek közül leszavazott 156. Meg lettek választva

Jarányi József	130 szavazattal
Körösztyós József (uj.)	125 „
Katics József (uj.)	119 „
Károly Ignác	90 „
Miltényi Miklós dr. (uj.)	45 „

(Rozsits Sándor szintén 45 szavazatot kapván, Miltényi dr. sorshuzás utján lett megválasztott bizottsági tagnak kijelentve.)

Ezeket kivül szavazatokat kaptak: Mathievits Mátyás 44, Kerekes István 42, Kis Gádó Mátyás 34, Czirják Ignác 26, Mischl Ignác 19, Sirisaka Andor 11 szavazatot.

E szerint 11 új városatya jutott be a bizottságba.

Mi újság?

— (Uj anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter a hetvehelyi anyakönyvi kerületbe Loserth Mihály volt ibafai anyakönyvvezetőt; ibafára pedig Kirner Győző pécsvárosi díjnokot kinevezte; továbbá helyettesekké Maissra Mészáros István segédjegyzőt, Szederkényre pedig Steinmácher Ferenc segédjegyzőt. Valamennyit megbizván a házassági anyakönyvek vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel.

Láttam, hogy a tiszt is hasonló bámulattal szemléli a nővért, midőn mellettünk elhaladni akarván, véletlenül vagy kíváncsiságból reá nézett és mintegy parancsszóra állva maradt.

De mintha egy jéghideg kéz simogatta volna végig ujjával a nővér arcát, olyan halálápadtság váltotta fel a pirt, mely egy pillanatig oly csodás széppé tévé őt.

Félrefordítá fejét és lehajtá, aztán ismét az ő nyugodt lépteivel sétált tovább — újra a régi szelid nővérré lett.

Már jó messzire jártunk a helytől, hol ezek történtek, mikor kíváncsiságból visszaneéztem, ugyanazon a helyen állt még akkor is a tiszt és mintha láthatatlan hatalom kényszeríténé, tekintetével minket követett.

A tiszt közvetlen mellettünk állott. Véletlen vagy kíváncsiságból e, ránézett Angela nővérré. Tekinteteik találkoztak s egyszerre valami láng gyult fel szemeikben, mintha lappangó vulkán rejlenék mögöttük. A tiszt megigésvé megállt.

Szegény Angela nővért ugylátszik szív-baja ismét elövenni készült, mert mind sápadtabb lón, ajkai halaványak, majd kékek lettek s bár meggyorsítottuk lépteinket, mégis alig bírta magát fentartani.

Mikor hazaértünk, már úgy vittük fel a lépcsőkn, oly rosezul lett.

A főnöknő lefektette s rögtön az orvosért küldött, mert nagyon rosszul volt sze-

— **(Olajszentelés.)** A nagycsütörtökön végbemenni szokott olajszentelés szertartása a székesegyházban az idén is elmarad. Minthogy az egyházmegyének nincs felszentelt püspöke. A pécsi egyházmegye egyházi funkcióihoz szükséges olajat és krizmát az idén Császka György kalocsai érsek fogja szentelni, a mi végből Hanuy Ferenc szentzéki jegyző fog egy sekrestyés kíséretében a megszentelendő olajokkal kocsin Kalocsára utazni Pakson keresztül. Visszajövet már utközben ki fogja osztani a Szegzárd, Paks, Kaksád és Nádasdon az illető plébánosoknak megjáró olajat, a többi egyházmegyei plébániák Pécsre küldik be megbízottait a szentelt olajok átvétele végett.

— **(Életunt örült.)** Hétfőn este egy elegánsan öltözött fiatal ember kocsi-kasztotta magát derűre-borura a főváros utcáin. Az órák hosszáig tartó kocsizás után egyszerre magára lőtt, de a golyó nem talált és a bérkocsis sértetlenül vitte be a főkapitánysághoz. Itt aztán bevallotta az életunt fiatalember, hogy neve Szász Géza, 29 éves magánhivatalnok, a kit gazdag és befolyásos családja, két püspök nagybátyja teljesen elhanyagolt és tudni sem akartak felőle. Álláskeresés végett volt a fővárosban bekopogtatott majdnem minden szerkesztőséghez, de mindenütt várákosásra utasították. Levelet is találtak nála, a melyben azt írta, hogy szerelmi bánata miatt lett életunt és mindenképpen a halálba megy. Magaviselete azonban oly zavart volt, hogy megvizsgáltatták a rendőrorvossal, a ki konstataulta, hogy Szász Géza közveszélyes örült. Így tehát a szerencsétlen fiatalembert bezáratották a lipótmezei tébolydába. Fia volt a múlt évben Pécsen öngyilkossá lett Szász Gyula helyszínelési felügyelőnek.

— **(Március 15-ike Szigetvárott.)** A szigetvári Polgári Kaszinó 15-én este március idusát, a szabadság feléledésének emlékét, társas vacsorával ünnepelte meg. A hivatalos beszédet dr. Berkes M. ügyvéd mondotta, nagy tetszés gény nővér. Az orvos megvizsgálta és azután sajnálkozva csóválta fejét.

Másnap nem kelt föl Angela nővér, nagyon gyengének érezte magát.

Hiába vártuk, a harmadik és negyedik napon sem jöhetett közénk; — nem is látuk őt többé, csak egy hét múlva — a koporsóban. Olyan szelid és szép volt ott is, de hiába kerestük az arcán azt az utolsó mosolyt, mely a „békében elhunytak“ arcán honolni szokott, inkább valami néma fájdalom vont arra árnyat.

Temetése nagy sokaság részvéte mellett folyt le; a zárda tanítványai, a szülők és az előkelő hivatalnokok nagy része, kik ismerték őt, mind megjelentek, hogy elkísérjék a kedves Angela nővért utolsó útjára. A ténykedő egyházi férfiakon kívül, még egy magas katonatiszt is haladt a koporsó mellett.

Délutáni sétánk eszentul az elköltözött Angela nővér sírjához vezettek bennünket, a melyen mindig egy friss koszorút találtunk, élővirágokból kötve.

Ki küldhette? Senki sem tudta, talán egyedül csak én sejtettem.

Timár Józsa.

mellett, utána dr. Kohn Ármin főrabbi mondott hatásos beszédet. Igazán gyújtó és lelkesítő beszédet tartott Oesterreicher Adolf, ki most is megmutatta, hogy igaz, hű embere a független 48-as pártnak. Beszéde végén éltette a szabadságharcból még fennmaradt aggodat, a 48-as honvédeket. A beszédek sorát Grünhut Rezső zárta be, kinek hosszú éljenséssel kísért beszédén a valódi hazafias érzés, a szabad és független gondokodás vonult végig. Kiemelte beszédében, hogy ha a szabadság apostolát el is szólította az Ur, azért emléke és neve mélyen bevésődött minden igaz magyar szívébe, honnan se bú, se bánat, sem az idő vasfoga nem tudja kimosni. — A szigetvári Olvasó Egylet f. hó 14-én este 8 órakor saját helyiségeiben társas vacsorával egybekötve ünnepelte március 15-ének emlékét; a díszes teremben 105 személyre volt terítve, melyből 33 teritéknél hölgyek foglaltak helyet, kik díszes toleltben jelentek meg, ez által is az ünnepély fényét emelve. A Kossuth-induló elhangzása után az olvasóegyleti tagokból alakult dalárda énekelte a Himnuszt, majd Farkas Gyula községi isk. tanító tartott gyönyörű tartalmánál fogva valóban remek szónoklatot, melyért lelkes elismerést s tapsvihart aratott; mely után a dalárda a szöveget énekelte lelkesedéssel s még több előadott dal s szónoklat közt a hangulat igen emelkedett volt, úgy, hogy a résztvevők csak jóval éjjél után kezdtek távozni a minden tekintetben sikerült ünnepélyről.

— **(Villamvilágítás Szegzárdon.)** Kedves ajánlatot kapott Szegzárd város, hogy a villamos világításhoz, minden befektetés nélkül hozzá juthat, ha 25—30 évig átengedi a város az illető részvénytársaság részére a kizárólagos jogot. A részvénytársaság legközelebb kimerítő költségvetést fog a képviselő-testület elé terjeszteni a villamvilágításról. Megemlítjük még, hogy nagyobb szabású gősfürdőt is szándékozik a társaság létesíteni.

— **(Össevagdalt őrmester.)** 16-án reggel véres verekedés színhelye volt a Kálvária-kápolna előtti tér. Történt ugyanis, hogy egy közőshadseregbeli őrmester két civil jóbarátjával arra ment, a mikor egy szemrevaló menyecskével találkoztak. Az egyik civil a menyecskének az arcát megcsipkedte, a mely jelenetre odaért a menyecske ura s még két társa, a kik boros fővel felháborodtak a látottakon s megrohanták a menyecskének gazsulirozó civilt. Az így keletkezett verekedésbe — mint békitő — belekeveredett az őrmester is, azonban olyan szerencsétlenül járt, hogy elvették a feldühödt emberek a kardját is s asszal össevagdalták úgy, hogy a kórházba kellett a verekedés színhelyéről szállítani. A verekedő polgárok ügyében a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

— **(Mozgósítás esetén.)** Ne tessék megijedni, nem lesz mozgósítás, de a belügyminiszter felhívta a vármegyét, készítsen sürgősen kimutatást azon szolgabírákról és jegyzőkről, kik a hadsereg, vagy a honvédség létszámához tartoznak s kiknek a netán elrendelendő mozgósítás tizenötödik napjáig polgári alkalmasságukban való megmaradása a közszolgálat érdekében elkerülhetetlen. Egy másik leiratában elrendeli a

miniszter, hogy azon köztisztviselőkről, kiknek állásához a jogi és államtudományi tanulmányok bevégezése szükséges, szintén kimutatás terjesztendő fel és ennek alapján megjelölendők azok, kik háboru esetén teljes felmentésre tarthatnak igényt, melyet a belügyminiszter ajánlatára a király ad meg.

— **(A kislottó végnapjai.)** Öreg lutris nénikék egyetlen reménye, a kislottó, egymásután szűnik meg minden nagyobb városban. E városok sorába mai nappal lépett Pécs is, a hol még egyetlen huzás hátridejéig vívódik a halállal a kislottó, hogy azután meghaljon. 19-én délután négy órakor volt Pécsen az utolsó tevés a kislottóra. Tudvalevőleg Pécsen utóbbi időben csak Gyimóthy Gyulánál volt lottógyűjtőde, ahol a kislottóra tenni lehetett; el is lepte a sok szerencsét próbáló azon napokon, melyeken az üzlet előtt levő táblán a fentebbi két szó „utolsó tevés“ olvasható volt. Miután Gyimóthy Gyula feladta a lottógyűjtődét, ma délután igazán az utolsó tevés volt Pécsen a kislottón.

— **(Munkaadók és munkanélküliek összeírása.)** A földmivelésügyi minisztertől 18-án rendelet érkezett a vármegye alispánjához, hogy a vármegye területén levő összes munkaadók és a munkakeresők, előbbieket névszerint, utóbbiak szám szerint irassanak össze; az összeírás járásokonként fog végbemenni s a központban a járások kimutatásából összesített jegyzéket fognak készíteni s azt április hó közepéig felterjesztik a földmivelésügyi miniszterhez.

— **(A péntekesek asztaltársasága)** ez uton értesíti tagjait, hogy f. hó 20-tól, vagyis péntektől kezdve, összejöveteleit a „Nádor“ külön termében tartja.

— **(Eljegyzés.)** Schön Samu dr. Kaposvárról eljegyezte Tausz Sárkát, özv. Tausz Vilmosné dohánynagyüzede tulajdonos leányát Pécsen.

— **(Pórlujárt tolvaj.)** A 18-án reggeli piacon Kollarik Mártonné budai városi lakos zöldségáros asszonyt egy suhanc gyerek meg akarta lopni, azon mesterkedvén, hogy míg az asszony a vevőivel alkudozott, ő a háta megé letett kis kézi kosarát, melyben ebédre vett jóféle borjúhus volt s az asszony aprópénzes tárcája is: valahogy ellopja. Ez azouban nem sikerült neki, mert az egyik vevő észrevette, hogy miben sántikal s egyszerre csak nyakon csípték az asszonyok és átadták egy rendőrnek. Az aztán bevitte a városházára, a hol Juszon Lajost — mert így hívják a pórlujárt tolvajt — kihallgatták, de mert időközben a kofa asszony is megjelent s kijelentette, hogy kára nincs s a gyereknek nem akar rosszat, egyelőre csak a dutyiba csukták a pórlujárt suhancot.

— **(Jó fogás.)** Egyik legutóbbi számunkban írtuk, hogy a rendőrség országosan körözi Szabó Lajos, kaposvári születésű, 33 éves szabósegédet, a ki Budapestről — többféle lopás elkövetése után — megszökött. Megírtuk azt is, hogy a körözött dupla s Szabó folytonosan vándorolt s e vándorlásaiban közben Pécsen is megfordult, honnan azonban minden törvénybe ütköző emlék hátrahagyása nélkül távozott el. S ama véleményünknek adtuk kifejezést, hogy valószínűleg errefelé vette útját a körözött szabólegény. S valóban ugyanis volt. Szabó Lajos csakugyan Pécsre jött szökése után s itt

akart egyidőre bostonban lenni. Azonban ettől a boldogságtól megfosztotta őt Selényi Antal rendőrbíró — a ki különben specialista a gonosztevők kinyomozásában — a a tolvaj szökevényt hamarosan letartóztatta, a ki mikor igazolásra szólították föl, erre képtelen volt s rövid vallatásra beismerte a lopást is, a mit elküvetett. Ma már utban van Budapest felé, hogy a törvényszék vegye gondjai alá.

— **(Ösztöndíj-adományozások.)** Az orosz magyar izr. ösztöndíjgyűlés válaszmánya az 1895—96. tanévre megállapította azon egyetemi ifjak neveit, kiknek egyleti ösztöndíjakat adományoz. Az ösztöndíjasok között vannak Pécsről: Leichter Vilmos, műegyetemi hallgató, a ki a Wahrmann Mór féle ösztöndíjalapból 60 frtot élvez; Fuchs Ignác, műegyetemi hallgató, ki a Pollák Jakab-féle ösztöndíjalapból 100 frtot nyer; Moór Emil, orvostanhallgató, ki a dr. Goldberger Adolf féle ösztöndíjalapból 100 frttal jutalmaztatik; végül Kaposvárról Weiler Gyula, bölcsészethallgató, a ki 100 frt egyleti ösztöndíjban részesül.

— **(Új távirtdahivatal.)** A kereskedelemügyi miniszter a szentlőrinc-slatinai helyi érdekű vasutnak Baranya vármegyében fekvő Sztára-Zaláta állomását állami és magántáviratok kezelésére felhatalmazta.

— **(Esredéves kiállítás.)** A pécskerületi bizottság ez uton figyelmezteti az esredéves országos kiállításban résztvevő kiállítókat, miszerint a kiállítás igazgatóságának intézkedése szerint, a kiállítási tárgyakat március hó 15 től kezdve beszállíthatják. A kiállítók csak saját érdekekben cselekedhetnek, ha tárgyaikat idejekorán küldik el a kiállításra, mert a késedelmes elküldés következtében csak zavarokat idézhetnek elő, sőt ha folyó évi április hó 15 ig sem küldenek be tárgyaikat, kiteszik magokat azon eshetőségnek, hogy tárgyaik a kiállításra a legjobb akarat mellett sem lesznek elfogadhatók.

— **(A kik megrendelésre undorodnak.)** Az az immár országosan hírhedt lett két bizalmat szavazó levél, melyet a város nevében, a közönség tudta nélkül, csak úgy suttyomban elküldtek a sárgafekete generálistának és hű Sancho Pansa-jának, a félhivatalos „O. É.” közleménye szerint szövegében a következő: A miniszternek szóló:

„Nagyméltóságú magyar királyi honvédelmi miniszter ur!

A politikai élet küzdterén a vezetésre hivatottak mindenütt ki voltak és ki lesznek téve a meggyőződésük különbözőségénél fogva a heves, igen sokszor igaztalan megtámadtatásoknak s ezek ellen vértet csakis a hivatás hazafias átérzése, a tiszta öntudat és a történelem igazságossága adhat.

Ámde, amidőn a közéletnek köztudat által mindenben nemcsak ismert régi bajnokát, egyik vezérferfiát, a magyar honvédség biztos fejlődésének megteremtőjét, a legmagasabb királyi bizalom méltó osztályosát — a személyes boszu olyképp támadja meg, mint az a most megjelent röpiratban megdöbbentő cinizmussal történik, ily erkölcsi súlyedtség felett minden nemesen érző szívből a valódi undor gerjed fel s az erkölcsi érzület teljes

megvetésével elítéli a támadót. Ekként érzvén — sietünk mi is — e város közönsége nevében a kérdéses röpirat felett a közbotránkozásnak kifejezést adni azzal, hogy nagyméltóságod nemes szive, lelke, áldásos munkódése, érdemei oly magasan állanak, melyeket ily galád támadás nem is érinthet.

Engedje meg, nagyméltóságod, hogy ezen alkalmat felhasználhassuk osztatlan nagybecstüléstünknek, teljes bizalmunknak legelőkelőbb kijelentésére is.

Mély tiszteletünk újabb kijelentése mellett maradván a nagyméltóságú magyar királyi honvédelmi miniszter urnak

Pécs, 1896. évi március 14 én

alázatos szolgálói

Pécs szab. kir. város nevében Majorosy Imre Aidinger János főjegyző. kir. tanácsos, polgárm.

Gromon Dezső államtitkárnak ezt a feliratot küldték:

Nagyméltóságú magyar királyi honvédelmi államtitkár ur!

Megbotránkozással vettünk tudomást azon röpiratról, amelyen a magánboszu törekszik nagyméltóságodra a rágalom egész fergetegét zudítani.

A röpirat cinizmusa megdöbbentő s ép azért a legteljesebb undort kelti minden nemesen érző szívből.

Amidőn a közvélemény eme nyilvánulásáról sietünk e város közönsége nevében nagyméltóságodat is értesíteni — egyuttal alkalmat veszünk annak kijelentésére is, miként hazafias érdemei és működése iránt a legteljesebb elismeréssel és bizalommal viseltünk.

Fogadja nagyméltóságod őszinte hazafias üdvözlésünket s mély tiszteletünket.

Pécs, 1896. évi március 14 én

Alázatos szolgálói

Majorosy Imre Aidinger János főjegyző. kir. tanácsos, polgárm.

— **(Százhatvannégy.)** Mai nappal befejeztetvén a pécsi szolgabírói járásban a sorozás, az eredmény az, hogy összesen 164 fegyverszolgálatra alkalmas hadköteles találtatott az összesen 698 sorozás alá behívottak között.

— **(A pécs-doljni-miholjáci vasut) közigazgatási bejárása** Pécs, Málom, Keszű és Pellérd érdekeit illetőleg tegnap volt a vármegyeházán, melyen a kereskedelemügyi miniszterium kiküldöttjeként egy miniszteri titkár, továbbá a zágrábi vasuti főfelügyelőség, a helybeli forgalmi tisztség, az államvasuti főnökség, Pécs város, a megye és Málom, Keszű és Pellérd községek képviselői vettek részt. A közigazgatási bejárást ma Harkányban, holnap Siklóson folytatják és vasárnap Dolnimiholjácson fejezik be.

— **(Meggörögött gyermekgyilkos.)** Valamikor szemrevaló csinos leány volt A nyus Róza, ki a szüleit itt hagyván, egy szép napon felment Budapestre, hogy a nagy városban keressen magának szolgálatot. A mit keresett, talált is, mert hiszen szemrevaló, csinos leányzóknak hamar akad helye, pláne Budapesten. Ott élt aztán a nagyvárosban sokáig, a mikor úgy egy évvel ezelőtt szerelmi viszonya nem maradt következmények nélkül; az első következménye az

lett, hogy a leányt a szeretője — kritikus pillanatban — hűtlenül elhagyta; a második — és még szomorubb az — hogy az anyává lett szolgáló leánygyermekét egy kétségbeesett pillanatban megölte. Tettének büntetése miatti félelmében e, vagy pedig, mert maga is a halált keresi valahol, eltűnt aztán a gyermek gyilkos anyja. Most keresi a rendőrség, ha ugyan megtalálják még élve s le nem számolt bünéért és megtévelyedéseért az étellel.

— **(Hernyó-halál.)** A tavaszidő beálltával Vaszaray Gyula rendőrfőkapitány egy hirdetményben hívja fel a szőlő és kerttulajdonosokat arra, hogy a gyümölcsfákat minden tulajdonos megtisztíttassa a hernyóktól jövő hó 15-ig. A kik a szabályrendeletben alapuló eme főkapitányi felhívásnak a jelzett határnápig eleget nem tesznek, 25 frt pénzbüszsággal fognak sújtatni.

— **(Dandárparancsnoki látogatás.)** Csikós Alajos, a 44-ik és 52-ik gyalogezrednek ujonnan kinevezett, ezredes dandárparancsnoka három napig időzött Pécsen, bemutattván magának ezredei tisztikarát és megszemlélvén a laktanyákat. Az új ezredes-dandárparancsnok a tapasztalt renddel és kitűnő pontossággal mindenütt igen meg volt elégedve s a legjobb benyomást hagyta hátra a helyőrség tisztikarában is hogy ma este Kaposvárra utazott az ott állomásozó zászlóalj megszemlélésére.

— **(Kulturális alapítvány.)** Az elhunyt püspök nővére, Dulánszky Irma urnó — mint a P. K. írja — 12,000 frtnyi alapítványt tett arra a célra, hogy ennek kamataiból egy Nádasdon létesítendő külön leányiskola- és kisededovóhoz megnyerendő irgalmas nővérek ellátása fedeztessék. Ez az alapítvány lesz hivatva az elhunyt püspök emlékét Nádasdon — kedvenc tartózkodási helyén — megörökíteni s ezért a létesítendő iskola „Dulánszky-iskola” nevet fogja viselni.

— **(Meggörögött sajtópör.)** Mint egyik közelebbi számunkban irtuk is, a győrveszprém-dombóvári vasutról irt cikk miatt Fejér Márton fővárosi ügyvéd és Kis Jenő mérnök sajtópört indítottak a „Magyar Esti Lap” ellen. A sajtópört tegnap tárgyalta a budapesti esküdtszék. de mivel Szalay Mihály hírlapíró kinyilatkoztatta, hogy a cikket téves információ alapján irta meg, panaszosok vádjukat visszavonták s a sajtóbíróság a sajtópört megszüntette.

— **(Magyar divat.)** A szegvárdi dalárda tagjai elhatározták, hogy a millenium alkalmából Budapesten megtartandó országos dalversenyen résztvesznek és azon magyar ruhában jelennek meg.

— **(Részeg asszony.)** 17-én éjjel a rendőrorjárat az indóház-utcában egy a földön fetregő részeg asszonyra talált. Nagy nehezen állíthatták csak talpra és bevitték a rendőrségre, a hol mai kihallgatása alkalmával Link Ilonának nevezte meg magát és előadta, hogy kóborolva jutott a városba s körülbelül az ősz elején jött el, a múlt évben. illetőségi helyéről, Sóbányáról. Persze, akkor pénze is volt, meg dolgozni is tudott; de lassankint elfogyott a pénze, még inkább a dologhoz való kedve s városról városra

kóborolva végre ide ért a mint a legelső nap — már mint 16-ikán — keresett egy kis napssámot, asonnal be is kebelezte azt pálinka alakjában s ez okosta részegejét. Link Ilonát illetőségi helyére fogják toloncolni, nehogy gyakoriabbá tegye az esetet, hogy részeg emberek helyett részeg asszonyokkal kelljen a rendőröknek bajlódniok. A mi azonban változatoság szempontjából még se lenne épen a legunalmasabb.

— **(Zsaroló leányok.)** Giechner Katalin és Giechner Anna cselédleányokról szól az ének, mely kissé pikáns ízű jelentésben van megírva a rendőrség asztalán. A két leány két háznál szolgált, mint cseléd, még farsang idejében is; akkor azonban egyszerre csak ott hagyták mind a ketten a helyöket. A Kati egy asszonyságot szolgált, a kinek legénykorban van a fia; a Panca meg egy fiatal asszonykát, a kinek a férj-urára nem igen lehetne „tüzesvérű javakorbeli“ jelzőket alkalmazni. És azóta uaponkint érkeznek mostanában a levelek a Katitól is, meg Pancától is, hol az ifijurhoz, hol a nagyságához, hogy ennyi, meg ennyi számú csengő koronákat küldjenek ide megide az ő számukra, mert különben elárulnak valamit a nagyságos urnak, a mi egy álarcos bál utáni pezsgőzésben érte el legfőbb koronáját. Hogy a levelekre aztán mentek-e koronák a leányok címére, azt nem lehessen tudni, csak egy a bizonyos, hogy most zsarolás címén fel van jelentve a két leány s a rendőrség vizsgálja az érdekes ügyet.

— **(Eltűnt ember.)** Bencsik József ihárosi születésű 33 éves péklegény már vagy nyolc éve kiment Horvátországba s ott Dörnye községben állt szolgálatba. Ott volt egész 5 álló esztendeig, a mikor egyszer csak szó nélkül elhagyta a mesterét és a községből eltávozott. Az azt gondolta, hogy legénye hazajött a még élő öreg szüleikhez; a legény szülei pedig azt hitték, hogy bizony ott van a fiuk még mindig Dörnyén. Így hát egyik se kereste az eltűnt embert. Végre is a szülőknek tűnt fel, hogy fiuk levelet sem ír nekik s hosszas tudakozódás után hírülvették, hogy Bencsik József már három éve, hogy elment Dörnyéről s azóta nem tudják, hol van. Persze a szülők most aztán jelentést tettek rögtön a szolgabírósnak fiuk eltűnéséről, ez pedig hivatalból kereste meg az összes rendőri hatóságokat — köztük a pécsi rendőrséget is — hogy az eltűnt Bencsik Józsefet nyomozzák.

— **(Ki ez?)** Ily címmel hozza a „Rendőri Lapok“ legutóbbi száma egy Zomborba tévedt, 14-15 évesnek látszó siketnéma fiu arcképét. A fiu, a kinek szeme zöldessárga, orra és szája rendes, homloka duzzadt, még a múlt év novemberében tévedt Zomborba s azóta hovátartozandósága feltalálható nem volt. A ki érdeklődik a siketnéma fiu iránt, arcképét megtekintheti a pécsi rendőrkapitányságnál is.

— **(Rehabilitált tanító.)** Váralja, toina megyei községben, az iskolás gyermekek közül egy kis fiu tifuszban megbetegedett és hirtelen elhunyt. A község lakosai közül többben azonban, kik a községi tanítót — értelmetlen okokból gyűlölik s mindenkép kárára törnek, olyan feljelentést tettek ez eset-

ből kifolyólag a tanító ellen, mintha az megverte volna a gyermeket s ennek következtében halt volna az el. Ezen koholt vád alól azonban a tanítót tisztázta a hivatalos vizsgálat, melyet a járási főszolgabíró és a járási orvos fogatosítottak. A kik megvizsgálták a dolgot s konstatálták, hogy a vád egyszerű misztifikáció, minden alapot nélkülöz, mert a fiunak halálát a tifusz okozta s a holttesten semmi külső sérülés nem volt megállapítható.

— **(Adófelszólamlási bizottság.)** A belügyminiszter kinevezte a pécsi pénzügyigazgatóság területére 1896—98. évekre szervezendő adófelszólamlási bizottság elnökévé Krasznay Mihály kir. tanácsost, helyetteselnökévé pedig Otócska Géza urad. bériót.

— **(A mohácsi megyei kórház alapkövetétele.)** 19-én ment végbe a Mohácson építendő megyei közkórház alapkövetételenek ünnepe, melyen Koszits Kamill főjegyző, Kovácsffy Kálmán, az államépítészeti hivatal főnöke s dr. Johanna m. tb. főorvos mint kiküldöttek vettek részt. Az alapkövetétel nagy ünnepséggel folyt le. élénk részvétele közben egész Mohács város közönségének.

— **(Egy kocsis szerencsétlensége.)** 19-én reggel 9 óra tájban sebes vágatva futott végig két megvadult ló egy kocsi-val az indóház-utcán. A kocsis hiába igyekezett a száguldó lovakat megfékezni, nem birt velök, mert azok — amint az indóház-utca elején valamitől megbokrosodtak — fékevesztetten ragadták a kocsit tova. A bakon ülő ember áldozata is lett a megvadult lovakkal való küzdelmének, mert — a mint azokat megfékezni akarta — az ideoda hányódó kocsi bakjáról, az egyensúlyt elvesztve, leesett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy ballábát eltörte bokán felül. A szerencsétlenül járt kocsinak a járó kelők siettek segítségére, míg a megvadult lovak egészen a vasuti indóházig ragadták a kocsit, a hol végre meg tudták fékezni őket. A szerencsétlenül járt kocsist — a ki Schäffer Antal kereskedőnél szolgált — ápolás végett bevitték a városi közkórházba.

— **(Tejszövetkezet B.-Nádasdon.)** A B.-Nádasdon megalakult tejszövetkezetről a következőket írja tudósítónk: A szövetkezet elnöke Herger Sándor, igazgatósági tagjai: Podgorelác Sándor községi jegyző, Stájerj Antal, Müller György és Weber János; felügyelő bizottsági tagok Schmidt Ignác főerdész, Jakab Ádám és Hauk János, póttagok Hartmann János, Henk János. A tejszövetkezet körül a legnagyobb buzgalmat fejtettek ki Herger Sándor, Müller György és Jakab Ádám, kik házról-házra jártak és a tudatlan népet felvilágosították a tejszövetkezet előnyeivel. Ez időszert a helyiség átalakításai folynak, mely a főuton lesz elhelyezve és a szükséges eszközök és gépek is meg vannak rendelve s a szövetkezetnél nemcsak tej, de vaj, túró is lesz kapható, valamint tejszín is.

— **(Apácázárda B.-Nádasdon.)** Baranya Nádasd nemsokára apácázárdát fog kapni, mely Dulánszky Adolfné és

Dulánszky Mária 12 ezer forintos alapítványainak köszöni felállítását. A sárda számára, mely leányiskolával és kiadodavodával lesz egybekötve, a helyiségeket Nádasd község fogja átengedni. A sárda létesítésének tervét Romáiss József plébános lelkész törekvéssel karolta fel s talán már a jövő évben apácázárdába járathatják a baranyanádasdiak a leánygyermeküket.

— **(A Zeussi.)** Ez a Zeussi egy en nivalóan kedves kis teremta. A aszajackája, hogy költői hasonlattal éljünk, majd olyan picurka, piros csipke bogó; az arca gömbölyű, a termete telt és módos, a szemei veszedelmes ragyogásuak. szóval maga az egész kis leány mód nélkül kívánatos. Én nem is értem, hogy az ilyen szép kis teremta nek is bajt szereznek, amit leborolni a rendőrséghez kell mennie. Olyan félve kopog be, mintha csak vesztőhelyre menne. Soha életében sem járt még ő ilyen helyen, ahol tekintve a szép szemek sugarától, a piros ajkak mosolyától, csak paragrafusokkal dobálnak az emberek. Zeussi hát benyitja az ajtót s félig sirva, félig nevetve panasszkodik az asszonya ellen, ki még élte virágjában szemre való özvegy. Hivatják az asszonyt, szembesítik vele a panaszost.

— Most mondja el kis leány a baját.
— Hát a nagysága mindig keveset ad enni.

— Az már igaz! — pecsételte meg e vallomást az asszony.

— Aztán a fizetéséből még egy krajcárt se adott ki.

— Az is igaz!

— Meg a szeretőmet, a ki szép deli legény, nem engedi a háshos járni.

— De az már nem igaz! — fakadt ki ez utolsó bombára az özvegy, mert én magam csináltattam neki kulcsot az — ajtóhoz.

Az özvegy e nyilatkozatot hirtelen vissza akarta vonni, de nem használt már semmit.

— **(Őrült a templomban.)** Mult csütörtökön a szegzárd-ujvárosi templomban a mise alatt Kocsi János szegzárdi polgárember, ki mise előtt meggyónt, mielőtt a pap megáldoztatta volna, hirtelen megőrült és fennen kiáltotta, hogy nincs igasság sem a földön, sem égben és kifutott a templomból. A szerencsétlen embert az őrítette meg, hogy nagynénje után szép örökségre számított, azonban most hogy meghalt, kitűnt, hogy végrendeletileg az egész vagyonát egy másik rokonára hagyta. A szerencsétlen ember a templomból hazarohant, a hol mindent összetört s a városi rendőröknek kellett lefogni, kik megkötözve szállították a szegzárdi Ferenc-kórházba.

— **(Olasz vegykisérleti állomás Fiumében.)** A minek az életbeléptetését a mi kereskedőink hasztalanul sürgették: a borok megvizsgálására szolgáló vegykisérleti állomást most az olasz kormány lépteti Fiumében életbe, de csak az olasz kereskedők számára való használat végett. Együttal át-helyesítik ide az eddig Budapesten székelte enoteknikai állomást is, a végből, hogy ez az olasz borok elvámolásánál összekötő kapocs legyen az olasz bortulajdonos és a fiumei kir. fővámbivatal között és a fölmerülő diffe-

renciákat kiegyenlítse. Az állomás idehelyezésére főleg az szolgáltatott okot, hogy az utóbbi időben sűrűn utasítottak vissza olasz borküldeményeket, mert nem feleltek meg a törvényes előírásoknak.

— **(Mutantur tempora.)** Kaposváron az idén, a honfoglalás ezredik esztendejében, nem ünnepelték meg március 15-ikét. Nem volt egyetlen helyen se ünnepelés céljából — a gimnáziumon kívül — a polgárság egyetlen gyülekező helyén se, és szeszjövétel, nem mondtak egyetlen hazafias beszédet se március 15-én.

— **(Róka Bábi.)** Van Szegezárdon, az újvárosban a Budai-uton egy roskadozó ház, mely befalasztott ablakaival, beszegezett kapujával úgy néz ki, mint valami elátkozott mesebeli épület. Ennek a háznak lakója „Róka Bábi“, mint a nép elnevezte, ki gyűlölvén az embereket s megutálva a világot, önmagát fogságra ítélte és hogy még a nap se kándikálhasson be hozzá, az ablakot berakta téglával. Ez a szerencsétlen asszony; ki elméjében meg van savarodva, már évek óta így él. Sokat vesződik beteges elméje az ördögökkel s hogy szobájába ne jöhessenek, a falakat hegyes szegekkel verte tele. Sok bossúságot okoznak neki a rossz gyermekek, kik csapatosan jelennek meg a kapuja előtt s addig döngetik azt, míg borzas fővel, piszkával meg nem jelenik. Így történt ez mult szerdán délután is, mikor valósággal megostromolták szegény Róka Bábít.

— **(A függetlenségi polgárok március 15-iki ünnepélye.)** A budai külváros függetlenségi érzelmű polgársága, hagyományos szokásához híven, 15-én is megünnepelte a magyar szabadság születése napját, 1848. március 15-ikének emlékét a „Hétfejedelem“ vendéglő emeleti termeiben. A résztvevők a 15-én lezajlott városi bizottsági tag-választások következtében eleinte csak gyéren gyülekeztek, de esti 9 óra tájban mégis zsúfolásig megtelt az egymásba nyíló két terem lelkes közönséggel, melynek sorában a szép nemet is méltón képviselve láttuk. Az emlékünnap jelentőségét Pleininger Ferenc ügyvéd, lapunk szerkesztője méltatta, buzdítva a párt híveit további kitartásra, az ország függetlenségéért folytatott harcban. Felköszöntöket mondtak még Kisasszony József és a IV. kerület ujonnan megválasztott bizottsági tagja, Gyimóthy Gyula. Az emelkedett hangulatot a lelkesedésig fokozta a polgári daloskór, a mely az ünnepi beszéd elhangzása után a Himnust oly szabatosan s igazi hazafias tüzzel énekelte, hogy a közönség, mely a magasztos dallamot állva hallgatta végig, szünni nem akaró tapsviharral jutalmazta ezt a jeles erővel bővelkedő s iskolásottságban is folyton haladó egyesületet. Dalosaink még több nép- és műdalt adtak elő s záradékkul a Szózatot énekeltek el gyújtó hatással. A közönség a legjobb hangulatban az éjfél utáni órákig együtt maradt.

— **(Hűtlen cseléd.)** Warga Róza 4 évig szolgált mint cseléd Kungstein Zeigmond beremendi kereskedőnél és mint hűséges cseléd, gazdája teljes bizalmát bírta. Történt, hogy a vele egy időben ott szolgált Luka Gelanovits kocsiát a gazda elbocsaj-

totta szolgálatából. Gelanovits a leánynak házasságot ígért, de csak azon feltétel alatt, ha pénze lesz és a leányt rávette, hogy lopjon gazdájától. A leány ez időtől szorgalmasan lopogatta álkulcs segítségével gazdája íróasztalából a koronákat, melyek ott zacskóban álltak. Végre rájöttek a lopásra, de hogy mennyi a kár, bizonyosan nem tudják. A leány bevallotta tettét és azt is, hogy 500 frt körül lopott. A lopott pénzből vettek 2 lovat, egy kocsit, órát és ruhákat, mely tárgyakat Gelanovitséknál megtalálták, a leány nál pedig 59 frt készpénzt. A leányt és kedvesét elfogták.

— **(Hajójáratok a Dunán.)** Március 16-án a Dunán a személyhajózás, mint velünk hivatalosan közlik, Budapest Mohács, illetve Orsova közt a következő menetrend szerint megkezdődik:

1.) Budapestről Mohácsra, indulás Budapestről naponta este 10 órakor, érkezik Mohácsra reggel 8 órakor, a 9 óra 15 perckor induló 5. sz. személyvoathoz csatlakozik. Első menet Budapestről f. hó 16-án.

2.) Mohácsról Budapestre, indulás naponta este 7 óra 15 perckor, csatlakozás a Pécsről d. u. 4 óra 20 perckor induló, Mohácsra este 6 óra 24 perckor érkező 6. sz. vonathoz. Első menet f. hó 17-én.

3. Budapest-Belgrád-Orsova vonalon indulás Budapestről minden kedden, csütörtökön és szombaton este 10 órakor. Csatlakozás Mohácsra mint 1.) pont alatt. Első menet márc. 21-én

4.) Orsova-Belgrád-Budapest vonalon indulás Mohácsról minden kedden, pénteken és vasárnap este 7 óra 15 perckor, csatlakozás mint 2.) pont alatt.

Első menet f. hó 26-án Orsováról; érk. Mohácsra f. hó 27-én 5. óra 45 perckor délután.

Budapestről Kalocsára indulás naponta délelőtt 11 órakor. Első menet márc. 16-án.

6.) Kalocsáról Budapestre indulás naponta este 7 órakor. Első menet f. é. márc. 16-án.

— **(Az Eszéki Takarékpénztár bukása.)** Az Eszék-Alsóvárosi Takarékpénztár hitelezőinek szombati értekezlete eredmény nélkül folyt le. Az egyezség nem sikerült. A betétek összege 157.400 forint, a hiány 143.000 forint. A csőd kikerülhetetlen. Az igazgatóság ellen nagy az elkeseredettség, mert 20 esztendőn át hamis mérlegeket közölt.

— **(A felségsértő iskolai feladatok.)** A Bécsben megjelenő Deutsche Zeitung szombati számában közölt néhány részletet Schwicker képviselő jelentéséből, a melyet ez a pécsi középiskolák vizsgálatairól betérjesztett. A jelentésben idézve van néhány iskolai feladat, a melyekben a tanulók sértően irnak a Habsburgi dinasztiairól. A Deutsche Zeitung-ot azért, mert ezeket a felségsértő iskolai feladatokat lenyomatta, konfiskálták.

— **(Hánytatott élet.)** Egy sok rosztat megpróbált embert keres most a rendőrség. A neve Szabó Lajos, foglalkozására nézve szintén szabó; tehát dupla szabó, mint a magyar mondja. Születéshelye Kaposvár, a hol bár ezelőtt 33 évvel látta meg a

napvilágot, azért még ma sem tudott magának állandó tűzhelyet alapítani s folyton kóborolt városról-városra, mint szabósegéd, munkát keresve. A hol talált, ott volt egy darab ideig; de összeférhetetlen természete miatt sehol sem maradhatott hosszabban. Itt Pécsen is járt többször, vándorlásai közben, de minden maradandóbb emlék nélkül fordított hátat mindenkor a városnak. A fővárost, a szép Budapestet azonban, úgy látszik, mégis csak többre becsülte, mert ott — a hogy végre oda is feljutott — pár hónappal ezelőtt egy korcsmai verekedésbe keveredett, a hol alaposan bevették az ellenfelei a fejét; aztán meg tilos pénzekhez nyult s ilykép megkárosítván a munkaadóját, megszökött Budapestről, emlékül sebestült fejet vivén magával s megkárosított munkaadót hagyva hátra. A sikkasztó szabólegényt ezért keresi most a rendőrség.

— **(Ostort akart lopni.)** Dégi László tüzőghy parasztember 17-én reggel bejövén Pécsre, egy országúti kocsmá előtt megállította a kocsiját, hogy a lovai egy kisé pihenjenek, ő maga pedig valami szivertőit vegyen magához. A kocsi bakjához odátűzte szép suhogós ostorát, melynek a nyeie remekbe készült valamelyik tüzőghy szijgyártónál s fizetett is érte vagy ötven krajcárt. A mint a gazda odabenn a korcsmában nyugodtan iddógált, egy suhanc gyerek csak odasomfordált a kocsihoz, körülkerülte s mert semmi értékest sem talált rajta, a mit elvigyen, lekasztotta az ostort s azzal el akart inálni. Szerencsétlenségére a gazda az ablakon át észrevette s kiséitvén a korcsmából, a futva menekülő ostortolvaj után kocsiján utána hajtatott. A tolvaj belátván, hogy a lovakkal nem versenyezhet, eldobta magától az ostort s beugrott a budai városi temetőbe, hova kocsiával úgy sem követhette volna üldözője. Az ostor így visszakerült gazdájához; a tolvaj suhancot most keresik.

— **(Egy új neme a tollfosztásnak.)** Daubauer Mari, Felix Éva és Szomjanszky Anna tollfosztókként voltak alkalmazva egy budai-külvárosi tollkereskedőnél. Elvégezték naponként becsülettel a munkájukat, ki is kapták hetenkint rendszeren a bértüket, csak a mult szombaton történt egy kis kalamitás a dolgukban. A kereskedő ugyanis azt állította, hogy a tollat az ő tollfosztói nemcsak fosztják, de lopják is. A mi ellen a tollfosztók erőlyesen tiltakozni kezdtek s mikor a gazda csak nem hagyott fel gyanúsításával, reá rohantak és ha idejekorán nem menekül el előlük, egy ujnemű tollfosztást produkálnak a tiz körmükkel — a göndör fürtei között. Az affér vége persze az lett, hogy a tollfosztók nem kapták ki heti bértüket s most a bagatell-bíróságnál akarják fizetésre szoritani a gazdát, a kit a mellett rágalmazás és becsületsértés miatt a bíróságnál is bepanaszoltak.

— **(Új uradalmi ügyész.)** Szuly János, pécsi ügyvéd, a Lippe hercegi dárdai uradalom ügyészévé neveztetett ki.

— **(Pályázat a Ludovikába.)** A magy. kir. honvédségi Ludovika akadémiában az 1896—97-ik tanévre 90 hely van üresedésben és pedig 10 kincstári 37 alapítványi és 43 fél és egész fizetéses hely. A szabályszerűen bélyegzett folyamodványokat ez évi május 31-ig kell a honvédelmi miniszterhez benyújtani a következő mellékle-

tekkel: 1. állampolgárságot igazoló, 2. a testi alkalmatosságot igazoló katonai orvosi, 3. erkölcsi, 4. iskolai és pedig a gimnázium vagy reáliskola, vagy ezekkel egyenlőjű iskola IV. osztályáról szóló bizonyítványok; továbbá családi értesítő és keresztlevél. A pályázók életkora a már betöltött 14 évtől kezdve a még be nem töltött 16 életévig terjedhet. Az egész fizetési és félfizetési helyre pályázók hozzátartozói kötelesek igazolni, hogy a 600, illetve 300 forint évi fizetési átalányt megfizetni képesek s minden pályázó szülője vagy gyámja köteles a hónapi 3 frt zsebpénz kötelezettségét elvállalni. A pályázók közül a honvédelmi miniszter a 90 legérdemesebbet kijelöli s ezek szeptember hónapjában az orvosi vizsgálat után fölvételi vizsgálatot tartoznak tenni s ennek sikeres letévése esetén a Ludovika akadémia I. évfolyamának hallgatói közé fölvételnek.

— **(A Mecsek-Egyesület évi jelentése.)** A Mecsek-Egyesület jelentése az 1895 ik évről most jelent meg. Összeállította Kiss József egyl. titkár. A jelentést magában foglaló füzetet Kardos Kálmán Baranyamenye és Pécs szab. kir. város főispánjának arcképe vezeti be, a ki az egyesület megalakulása, 1891. év óta, einöke az egyesületnek. Az ő érdemeit röviden, de valóban ismertető cikkcske után a múlt évről szóló titkári jelentést találjuk a füzetben, melyet az egylet évi rendes közgyűlése alkalmából bőven ismertettünk, majd a pénztári kimutatást látjuk, mely szerint az egylet múltévi bevétele 1196 frt 25 kr. volt, kiadása pedig 200 frt 13 krral kevesebb. Az egyesület tisztikarának, választmányának és tagjainak névsora szerint a múlt évben az egyesületnek 15 örökös tagja, 49 alapító tagja és 579 rendes tagja volt, közöttük Abaligetén 2, Budapesten 12, Bródban 1, Dárdán 3, Dorogon, 1, Előszálláson 1, Győrött 2, Kátolyon 1, Kisteleken 1, Kolozsvárott 1, Szentlőrincen 1, Mohácson 1, Orán 1, Pécsen 532, Pécsváradon 5, Sásdon 1, Siklóson 10 Szabolcson 2, Üssöghön 1. Elhaltak az egyesület tagjai közül a múlt évben összesen heten, köztük Dulánszky püspök, báró Ottinger, az öngyilkossá lett Szász Gyula, Szucsics Károly ügyvéd stb.

— **(A város millenniumi képe.)** A város megbízásából a millenniumi kiállításra Kubányi Lajos festőművész egy nagyszabású képet festett, melynek tárgya: „A püspök karhódolata őfelsége előtt a restaurált székesegyház felszentelésekor.” Ez a hatásos festmény most elkészülvén, hétfőtől kezdődőleg a jótékony nőegylet helyiségében több napon át közszemlére lesz kitéve. még pedig a nőegylet alapja javára szánt 10 kros belépődij mellett. A valóban sikerült festmény megtekintését melegen ajánljuk az érdeklődő közönségnek.

— **(Egy színésznő sirja.)** A budai külvárosi régi temető keleti végén, a kapu mellett lévő aranyoroszlános katonai síremléktől jobbkéz felől, egy végnapjait élő szomorufűz tövében fehérlik az az idők rongálta, esőmosta sirkő, melyet 1857-ben a pécsi nők emeltettek Takács Ádámné szül. Rózsá Antónia színésznőnek, ki ugyan azon esztendőben, április hó 12-én halt meg

Pécsen. A sirt bizonyára sok ideig gondozhatták az emléket felállított „pécsi nők,” de valószínűleg azok is, — kik e sirt csupa kegyeletből ápolták. — nagyrészen ott van a már, ahol a megboldogult színésznő, néhai Takács Ádámné asszony van, aki egészen fiatalon, 27 éves korában tűnt le örökre a színpadról. Így eshetett aztán meg, hogy a sirt egészen át lett adva a feledésnek, a pusztulásnak s ma már a vad bozótokkal ellepett, behorpadt kishalom körül a néma enyészett lappang... Takács Ádámné asszony abban az időben valószínűleg kedvence lehetett a pécsieknek; legalább erre mutat az 1857-ben élt pécsi nők kegyelete, hogy az elhalt színésznőnek költésükön emléket állítottak. Ezért is, de meg másfelől azért is megérdemli néhai Takácsné asszony, hogy pusztulóban levő sírját újból gondozás alá vegyék az erre illetékes kezek, mert ez a színésznő egy negyvennyolcas szabadsághősnek a felesége volt. Az agg harcos még ma is él, s mint rokkant színész a nagysurányi színészházban tartózkodik. Hiszünk, hogy a mostani pécsi nők nem hagyják továbbra is pusztulni azt a sírhalmot, melyre egykorán éppen anyáik, kedvenc színésznőjük iránt való kegyeletük jeléül virágokat ültettek.

— **(Megkerült asszony.)** Elő Róza Svébis Istvánné kaposberekai asszony ezeltől egy héttel eltűnt hazuról. Az eltűnt asszonyt keresték mindenütt, de nem találtak rá s már bolt híret is költötték, mikor tegnapelőtt egyszerre csak ismét hazakerült. Hogy hol járt ez idő alatt, azt nem mondta el senkinek; csak azzal okolta meg eltűnését, hogy „rá akart ijeszteni” az urára, a ki mostanában keveset törődik vele, hanem ahelyett örökösen a kocsmában ül. A megkerült asszonyt az ura tárt karokkal fogadta s megígérte neki, hogy ezentúl közösen megosztja szerelmét közte és a — pálinka között.

— **(Elkobzott hal.)** A ma reggeli halpiacon megtartott orvosrendőri vizsgálat alkalmával nyolc kiló olyan halra talált a rendőrség, mely nem éri el a törvényben árusítani megengedett halak méretét. Minthogy ily halakat tulajdonképen halászni sem szabad s így a halászati törvényt lépi át, a ki ily ki nem fejlődött halat a piacra visz, a rendőrség a nyolc kiló halat rögtön elkobozta s a halásus ellen pedig megindítják az eljárást. Az elkobzott nyolc kiló hal a „Matessa” árvaháznak jut s az árvák így ma estére bizonyosan izletes halvacsorát fognak enni. Válgék egészségükre!

— **(Késelő legény.)** Ma délelőtt 10 óra tájban egy rendőr jelentette a rendőrkapitányságnak, dr. Bahula József orvos bizonyítványának felmutatása mellett, hogy Kirchner János székest egyik társa, Reich János egy vonóskéssel megvágta, még pedig oly szerencsétlenül, hogy jobb karját csaknem egészen keresztülmetszette s egész életére nyomorékká tette. Reich György alkapitány a jelentésre nyomban intézkedett, hogy a késelő legényt a rendőrség elfogja, a mi meg is történt. Reich János a véres verekedés keletkezését kihallgatásakor ugy adta elő, hogy Kirchner vele már régebb

idő óta ellenséges lábbon lévén, ma szintén civakodást kezdett vele. A civakodás hevében aztán annyira ment, hogy rátámadt Reichre, a ki magát védelmezendő, a kezében levő nagykést használta s dühében megfeledkezve mindenről, oly óriási csapást mért társára, hogy annak karját csaknem egészen keresztülvágta. Kirchner vértől borisza rogyott össze; Reich pedig tettét megbánva, lemondással várta, hogy mikor jönnek érte a rendőrök. A nyomorékká-tett legényt dr. Bahula József orvos vizsgálta meg s nagy sebet bekötöztvén, kórhásba szállítást elrendelte; a késelő Reich János ellen pedig folyik a vizsgálat.

— **(Nemesség adományozása.)** Vogel Pál cs. és kir. őrnagy, az itt állomásozó 52. gyalogezred zászlóalj parancsnokának őfelsége a király az osztrák örökös nemességet legkegyelmesebben adományozta.

— **(József főherceg köszönete.)** Az első pécsi veterán és betegsegélyző egyesület József napja alkalmából József főherceghez a következő üdvözlő táviratot küldötte:

„Ő cs. és kir. fensége József főherceg
urnak

Fiumében.

Hodoló tisztelettel kíván számos örömteljes névnapot Fenségednek a védnöksége alatt álló első pécsi veterán- és segélyző egyesület!

Ez üdvözlő táviratra ma délután két óra 25 perckor József főhercegtől a következő köszönetet tolmácsoló táviratot kapta az egyesület:

„Első pécsi veterán- és segélyző egyesület
Pécs.

Fogadják őszinte halámat szives üdvölkívánataikért

József főherceg.”

— **(Apró tolvajok.)** Az apró gyerektolvajok, a kik úgy teremnek Pécsen, mint a pusztán a szerbtövise, soha sem szünek meg dolgozni. Valami lopás híret mindig hallani róla. Most egyik ferenciek-utcájabeli kereskedés elől emeltek el több izben apróbb kifüggesztett tárgyakat, a mikkel aztán a nyomuk is vészett. De egyet meglestek közülök ma délbén, egy és két óra között s ép mikor egy csomó gyöngyös skatulyát akart zsebre dugni, tetten kapták. Az apró tolvaj bekerült a rendőrséghez.

— **(Körözött napszámos.)** Lenhardt József, pécsi születésű napszámost körözött most a budapesti II. kerületi rendőrkapitányság rendőri kihágás miatt. Lenhardt, a ki az ősszel ment fel Budapestre Pécsről, hogy ott próbáljon szerencsét, valami utonmódon összeütközésbe jött a rendőrséggel s 8 frt pénzbírságra, esetleg két napi fogságra ítélte a rendőrkapitányság. Es elől a büntetés elől aztán Lenhardt most megszökött. A pécsi rendőrség is keresi, s ha akár itthon, akár máshol fogják el, bizony „bekaszlizzák” két napra, ha csak le nem szurja a rendőri kihágásért rá kiszabott nyolc forintokat.

Laptulajdonos Felolka szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

A legkitünőbb

és

legolcsóbb

hektograf-

anyag

kapható

Taizs József

könyvnyomdájában

Pécsen,

Mária- és megye-utca sarkán.